

Regeringen bevægede sig i den rigtige retning, da den for et stykke tid siden fjernede beskattningen af arbejdsgiverbetalt alkoholbehandling. Det var et godt og rigtigt træk. Det er jo vanskeligt at hjælpe en ud af et smerteligt problem for at give personen et nyt problem, nemlig økonomiske lommesmertesmerter.

Det blev så ordnet for mennesker med alkoholproblemer, men folk med andre lidelser er stadig væk dårligt stillet. Og når arbejdsgiveren betaler for ens sygdomsbehandling, så ser vi det som en positiv handling, hvor arbejdsgiveren er med til at påtage sig det sociale ansvar, som regeringen så ofte efterlyser. Dels kommer medarbejderne hurtigere tilbage på jobbet, hvilket er en fordel både for den ansatte og for arbejdsgiveren, dels belaster man ikke det offentlige sygehusvæsen, og udgifterne til sygedagpenge mindskes.

Kommunerne bruger faktisk 7,4 mia. kr. om året på sygedagpenge, hvilket er sygt. Det er alt for meget. Brug dog de penge aktivt i stedet for passivt! Hvis en medarbejder ikke kan passe sit job på grund af en dårlig ryg, hjerteproblemer eller anden sygdom, bør arbejdsgiveren selvfølgelig kunne betale for, at medarbejderen bliver behandlet, så vedkommende hurtigst muligt kan komme tilbage på jobbet.

Derfor foreslår vi nu, at man udvider ordningen om skattefrihed til også at omfatte hjerte-, kræft- og rygsygdomme. Vi har kun udvalgt tre, og det er ikke, fordi disse sygdomme skulle være mere specielle end andre, men det er jo, fordi så troede vi, at vi måske kunne få en lille åbning i forhold til regeringen ved at tage et prøveområde ud.

Vi har de to livstruende sygdomme, fordi de kræver hurtig behandling, og så har vi en rygsygdom, der godt nok ikke er livstruende, men som gør mange mennesker uarbejdsdygtige, og som mange erhvervsaktive lider af.

Det ville være et godt signal at sende her fra Folketingets side, hvis vi kunne blive enige om at sætte mere pris på det sociale ansvar, som nogle arbejdsgivere faktisk påtager sig, men som mange medarbejdere – og især de lavest lønnede – ikke kan takke ja til, fordi de skal betale en helt urimelig skat af det såkaldte gode, de har modtaget.

Vi håber derfor meget, at den nye skatteminister vil være mere åben over for en udvidelse – det har vi jo så desværre lige hørt at man ikke vil – for vi synes faktisk, at det er en god ordning, vi nu har fået på alkoholafvænningsområdet, og vi

håber også, at det her kan vinde indpas. Men det er åbenbart et spørgsmål om ideologi, kan jeg forstå.

Så skulle jeg sige, at CD også støtter forslaget her hundrede procent. De kunne desværre ikke være til stede i salen i dag.

Aage Frandsen (SF):

Som det er fremgået, er det jo en genfremsættelse af et forslag, og derfor er det, jeg siger, naturligvis også det samme, som jeg har sagt tidligere; der er ikke nogen nye argumenter fra vores side.

Vi sagde udtrykkeligt dengang, at vi støttede forslaget, gik aktivt ind og støttede forslaget omkring skattefrihed ved alkoholbehandling, at det var så det og kun det. Det sagde vi udtrykkeligt dengang, og vi sagde også, at fordi man giver nogen lillefingeren, får de ikke hele hånden.

Derfor er vores svar, som det var sidst, at løsningen på det problem, som dette skal forestille at løse, er, at man får ventelisterne bragt ned, ikke ved de her private, skattefinansierede ordninger, men ved at der bliver afsat flere penge i det offentlige system, og ved at der er flere læger.

Det er de to løsninger, der er på det, og det beløb, som det her koster provenumæssigt, kunne vi så bruge til netop at hjælpe til i det offentlige sundhedssystem. Derfor afviser vi forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 127, som igen er en videreudbygning af lovforslagene nr. L 218 og L 249 fra folketingssamlingen 1998-99 om skattefrihed fra arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning. Med forslaget foreslås der tilsvarende også skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til hjerte-, kræft- og rygooperationer.

I forbindelse med det tidligere fremsatte forslag gav jeg udtryk for, at vi i Dansk Folkeparti synes, at det er et ganske fornuftigt forslag, som vi kan støtte, og den holdning har vi altså stadig væk. Jeg skal i den forbindelse henvise til mine bemærkninger ved førstebehandlingen af B 127 fra folketingssamlingen 1999-2000.

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Efter Det Radikale Venstres opfattelse vil et forslag som det her føre til en højst uheldig prioritering mellem de grupper, der er på arbejdsmarkedet og kan få arbejdsgiverne til at hjælpe sig